

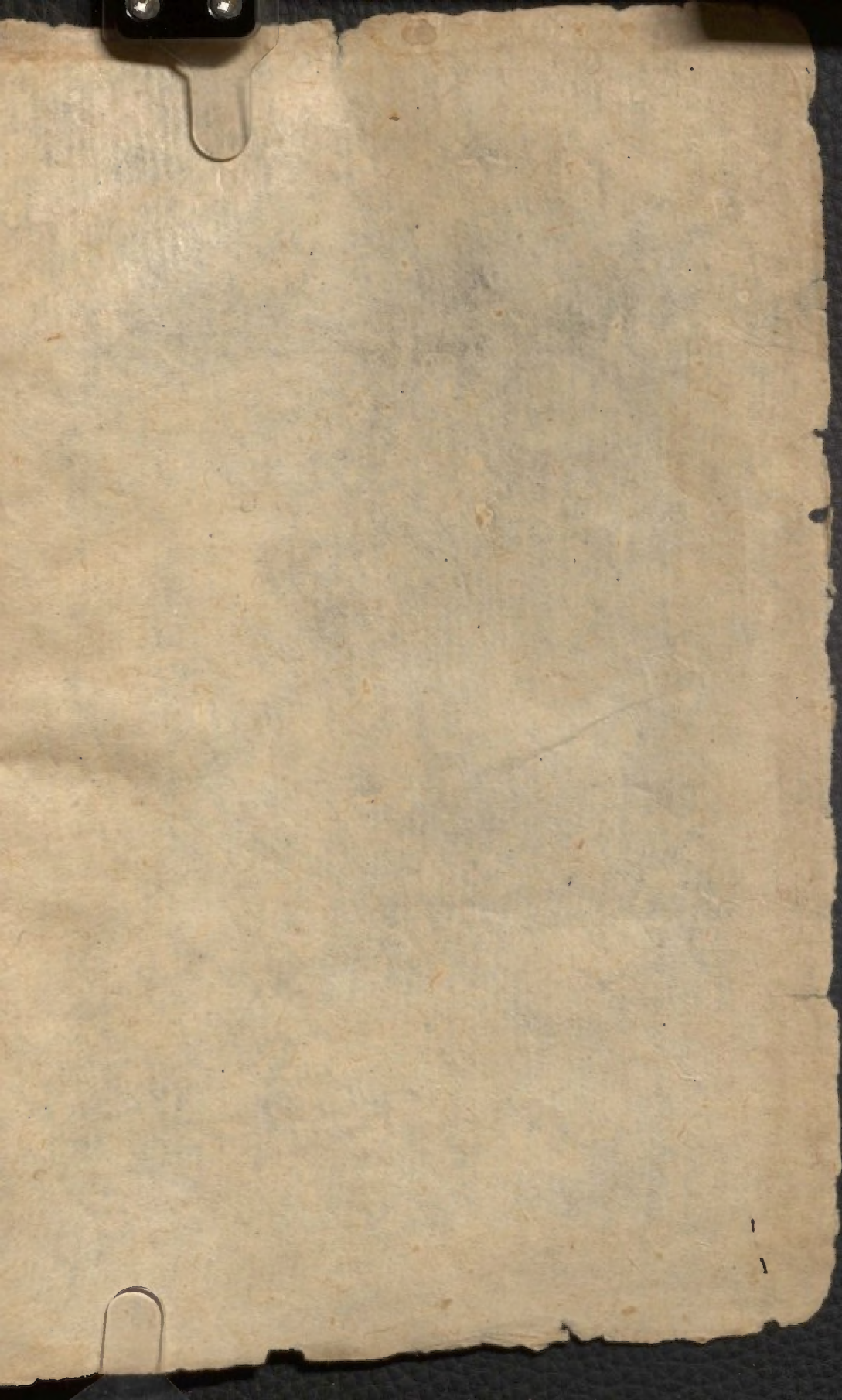
A31/4

الحزب

1490

S8, v41

-S9, v43

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ

غنیمت کنید

آنچه

بدانید

مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ

بسته منافع و غنای

جیزی

از

خَمْسَهُ وَاللَّاسُؤْلُ

و خمس و بیست و پنج

بیغ بیکار

الْعَاشِرُ

اولاد

والزيب القزاي

و درويش تلات را

واليتاي والمساكين

و درويش تلات را

در سن و پهلوان را

وان السبيك ان

جوت

ولا

کر ناز که از خانه دور افتاده اند

منازل

كُنْتُمْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا

بودید ایمان ما را بخدا و آنچه

اَنْزَلَنَا عَلٰى عَبْدِنَا يَوْمَ

فرستادیم ما را بر بنده خود محمد روز جنگ بدر

الْفُرْقَاتِ يَوْمَ النُّجَى الْجَمْعَا

در حق باطلان دشمنان آن روز که بیدارید و فراهم دوام کردید

وَاللَّهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

و خداوند تعالی بر همه چیزها تواناست

اِذَا نْتُمْ بِالْعُدَّةِ الزَّيَا وَهُمْ

جست بودید ای شما بر کرانه او در دیکر تو است ممکنه و ابشار

بِالْحَزْوَةِ الْقُضْوَى وَالْكَارِ

مکرمه دور دور در ترل عدلیه و بوی فضا و از اسرار

بِغَفْلَتِكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ

تر از شما بودند و اگر یا یکدیگر وعده دادید

لا اختلفتم في اميعة

هر اينه اخلاق كردني رعله بخاي

ولكن ليخيه الله امرا

وليكن براي ان نالدارا خداي كاري راكه

كان مفعولا ليهلك

بود در علم او كه بودني تا نيست شود و مراه

من هلك عن بينة

هوايه نيست شده است بس از مايم شدت حجت

وحيي من حي عن

و زنده شود بنور ايمان هر كه زنده شده است بس بنور ايمان

بينه طوات الله السميع عليه

از حجت بدسقي كه خداي تعالي شنوا داناست

از تريكمهم الله في مقامك

چون بنمود تراي محمد ايشانرا خداي تعالي در چشم نور در خوا جانو

قَلِيلًا ^ط وَلَوْ آتَيْكُمْ كَثِيرًا

^{آنک} ^{و اگر نمودی بتو ایشانرا} لَغَشْلًا ^{بسیار} وَلِتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ

^{در کار} وَلَكِنَّ ^{هر آینه بدستید} اللَّهَ ^{و یا کله بدخلاف کردید} سَلَّمَ إِنَّهُ عَلَيْهِ

^{ولیکن} يَذَاتِ ^{خلای تعالی برهائند حالا که دوست دانایان} الصَّدَقَاتِ ^{و ذریعتموه}

^{بیاچ} إِذَا التَّقِيْتُمْ ^{در لهاست} فِي أَعْيُنِكُمْ ^{نوت بنور شما را ایشان}

^{انگاه که قراهم امید} قَلِيلًا ^{در چشمها ایشان} وَتَغْلَاكُمْ ^{و آنک کرد شمارا} فِي أَعْيُنِهِمْ ^{آنک}

لِيَقْضِيَ اللَّهُ ^{که در علم او} أَمْرًا ^{کاری را} كَاتَ ^{نابکاران}

مَفْخُولًا ^{لکه شله} وَالِی ^{وسوی} اللّٰه ^{خدای تعالی} تَجْجَع ^{باز که دانیده}

الْأَمْوَرِ ^{شود کارها} بِأَيِّهَا ^{ای} الذِّنَّ آمَنُوا ^{آنکسان که بدویده اند}

إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً ^{جوت} فَانْبِتُوا ^{بنیید}

وَاذْكُرُوا اللّٰهَ ^{لکه کافران را بسبب استوار شوی} كَثِيرًا ^{برای چندی}

لَعَلَّكُمْ ^{و یاد کنید} تُفْلِحُوا ^{خدا ی تعالی را بسیار} وَطَبِعُوا ^{مست و تنوید}

اللّٰهَ ^{مگر شکی} وَرَسُولَهُ ^{و فرمان برداری کنید} وَلَا تَنَازَعُوا ^{خدا ی تعالی را و پیغامبر او را}

فَتَفْشَلُوا ^{و با یکدیگر داری نکنید} وَتَذْهَبَ رِجَالُكُمْ ^{که برادران شوی}

بارها شما

و برود

که برادران شوی

وَاصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ ^{که خدای تعالی} مَعَ الصَّابِرِينَ ^{صابرانست}
 وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا ^{و میباشید}
 مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا ^{همجو کسانیک} وَرَاءَ
 النَّاسِ وَصَلَّوْا عَنْ ^{از}
 سَبِيلِ اللَّهِ ^{سرایها خویش و} وَالَّذِينَ ^{مردمان}
 خَرَجُوا ^{از} مِنْ دِيَارِهِمْ ^{و باز دارند} بَطَرًا ^{از}
 وَرَاءَ النَّاسِ ^{راه} وَصَلَّوْا عَنْ ^{خدای تعالی}
 سَبِيلِ اللَّهِ ^{و خدای تعالی} وَالَّذِينَ ^{بلای می کنند}
 خَرَجُوا ^{دانا است} مِنْ دِيَارِهِمْ ^{جوت} بَطَرًا ^{بیاراست} وَرَاءَ
 النَّاسِ ^{برای ایشان} وَصَلَّوْا عَنْ ^{دور}
 سَبِيلِ اللَّهِ ^{دانا است} وَالَّذِينَ ^{جوت}
 خَرَجُوا ^{بیاراست} مِنْ دِيَارِهِمْ ^{برای ایشان} بَطَرًا ^{دور} وَرَاءَ
 النَّاسِ ^{دانا است} وَصَلَّوْا عَنْ ^{جوت}
 سَبِيلِ اللَّهِ ^{بیاراست} وَالَّذِينَ ^{برای ایشان}
 خَرَجُوا ^{دور} مِنْ دِيَارِهِمْ ^{دانا است} بَطَرًا ^{جوت} وَرَاءَ
 النَّاسِ ^{بیاراست} وَصَلَّوْا عَنْ ^{برای ایشان}
 سَبِيلِ اللَّهِ ^{دور}

کارها ایشانرا گفت نیست غلبه کنند

کلمه

لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ قَائِمٌ

موتالا امروز از مردمان و مردمان

جَارٌ لَكُمْ قَالَمَا تَرَأَتِ الْفَيْدَا

شمام پس چون یکدیگر بدیدند هر دو کوه

تَكْصِرُ عَلَى عَقْبِهِ وَقَالَ إِنِّي

بالکشت بر باسند چون و گفتم

بَرَكْتُ مِنْكُمْ إِنِّي أَرَى

بلاسم از شما من می بینم

مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ

چون نمی بینید که من می ترسم از خداوند تعالی

وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ

خداوند سخت عقوبت است

إِنِّي قَوْلٍ امْتَنَفَقَتْ وَالَّذِينَ

چون می گفتند دوروایت دانستند

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ

دلها و ایشان بیمار است و لغو شد

هَؤُلَاءِ دِينَهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ

این گروه را این دین ایشان و هر که توکل کند

عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

بر خدای تعالی پس که خدای تعالی عزیز استوار و حکیم

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّى الذِّنِّتَ

اگر می بینی که کافران را چون می رانند

كَفَرُوا بِاللَّيْكَةِ يَضْرِبُوهُ

کافران را می رانند و می زنند

وَجُودُهُمْ وَإِذَا يَأْتُهُمُ وَزُفُّوا

و در رویهای ایشان و در دشتهای ایشان

عَذَابُ الْحَرِيقِ ذَٰلِكَ

این عذاب

دو رخ سوزان

عذاب

مهاجرات

بِمَا قَدَّمْتِ آيَاتِنَا وَإِنَّ اللَّهَ

بِالْحَقِّ رِسَالَدست دستغابی شما بدستی که خدای تعالی

لَيْسَ بِظُلَامٍ لِّلْعَبِيدِ

سحق کار برندگان خود

كَذَّابٍ آلِ فِرْعَوْنَ

حاکم کافران چون عازق پسر روان فرعون است

وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا

و کسانیکه پیش از ایشان کافر شدند

بِآيَاتِ اللَّهِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ

و نشانها خدای تعالی پس بدقت ایشان خدای تعالی

بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ

بکراهان ایشان بدستی خدای تعالی نیرومند

شَدِيدُ الْعِقَابِ ذَٰلِكَ بَانَ

سخت عقوبت آن بآفتاب

اللَّهُ لَكُمْ مَخِيْرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا

خداي تعالی بناشد کوهانندگی نیکوئی که کردی

عَلَيْ قَوْمٍ حَتَّى يَخْضِرُوا

یر کوهی تا نکرند

مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَأَنْتَ اللَّهُ

آنچه بنفسمهای ایشان باشد و بدستی خدای تعالی

سَمِيعٌ عَلِيمٌ كَلَّا

شنوایی داناست حال کافران چون

أَلْ فِرْعَوْنُ وَالذِّنُّ هُمْ

فرعون است و کسانیک

قَبْلَهُمْ كَذَبُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ

از ایشان دروغ داشتند نشانیهای خداوند را

فَأَهْلَكَ نَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَعْرَضُوا

خستند کردیم ایشانرا بکناهای ایشان و مایل گردیدند

فرعون

وَعَوَزَ كُلَّ نَوَاطِلٍ أَنْ شَرَّ الْأَوَابِ

عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ

لَا يُؤْمِنُونَ بِالَّذِينَ عَاهَدُوا

مَنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ

فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ

فَأَمَّا تَشَقُّقُهُمْ فِي الْحَرْبِ

فَشَرٌّ بِهِمْ مِمَّنْ خَلْفَهُمْ

لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ وَأَمَّا تَعْلَمُونَ

هت قوم خيانه فانيد اليهم

از كوهي تا استواري از پس شيدان شوي ايشان
علي سواي ان الله لا يحب

برايخ تو و ايشان يكسان باشيد بدستي خلاي تو دوست دارد
الخائنين ولا تحسب الذين

تا استواران و نه بنده اي محمد انسابك
كفروا سبقوا انهم لا يحزوا

تا قشدين ميشد بخيانت در كسي از اهل او
واعداهم ما استطعتم

وسازيد براي خيانت ايشان آنچه توانيد شما
من قوة و من رباط الخيل

از پندوي مراد سلاح و از اسبان پندسته در اين خيول
ترهيوت به عدا الله

ع

و اما تعالي
يلا
شهرستان
و ع

وَعَدُكُمْ وَأَخْرَجْتُمْ مِنْ

از دشمنان خود را و دیکران

دُونِهِمْ لَا تَعْمَلُوا لَهُمْ أَلَّا

بجز ایشان مکن که نی داند شما ایشان را خدای تعالی

يَعْمَلُونَ لَهُمْ وَمَا تَنْفِقُوا مِنْ

چیز را ایشانرا و آنچه نفقه کنید از

شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَوْفَ

حقیقت را در راه خدای تعالی تمام داده شود

الْبَيْتِ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلَمُونَ

سوی شما و شما ستم کرده نشوید

وَأَنْ جَحَّوْا لِلْإِسْلَامِ فَاجْتَنِبُوا

و اگر بگردند سوی آستی پس توینگی

لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ

سویان و توکل کن بر خدای تعالی

هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ وَآت

اورست شنوای داناست

يُرِيدُ أَنْ يَخْلُقَ غُورَ قَاتَ

خواهد که یفزیلیک

حَسْبُكَ اللَّهُ الَّذِي إِلَيْكَ

بسندست ترا خدای تعالی اوست

بَصْرُهُ وَيَاطُّوْ مِنْبِتٍ وَالْف

بیاری دادن و بکروید کات و فراهم آورد

بَيْتٍ قُلُوْبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي

بیات دلها و ایشان اگر نفقه کردی

الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْتَ

زمین است همه فرایدار کردی میان

قُلُوْبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ

اما میان و لیکن خدای تعالی فراهم آورد میان ایشان

إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ يَا أَيُّهَا

که او است عزیز استوار کار ای

النَّبِيِّ حَسْبِكَ اللَّهُ وَمَت

پیغمبر است ترا خدای تعالی و آنک

اتَّبَعَكَ مَتِ اطْوُ مَنِيتِ

پیروی کرد از کرویگات

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ خَرِّضِ اطْوُ مَنِيتِ

ای پیغمبر تحریض کن یعنی کرویگات

عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ

کازار اگر باشد

مِّنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ

از شما بیست تن شکیبایان

يَغْلِبُوا مَا بَيْنَ يَدَيْكَ

جیره شوند بر دو است تن و اگر باشد

مَذْكُرٌ مَّائَةٍ يُخْلِبُوا الْفَا

از شما

صدقت

چیره شونک

مَتِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِهِمْ

از کسانی که

کافرشونک

باید

قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ الْآيَاتِ

که می اند

که حق را نمی شنند

آیات

خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ

سبک کرد

خدای تعالی

از شما

و دانست

أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنَّ

که

در شما

سستی

يَكُنْ مَذْكُرٌ مَّائَةٍ صَابِرَةٍ

باشد

از شما

صدقت

شکیبایی

يُخْلِبُوا مَائَتِينَ وَإِنَّ يَكُنْ

چشم کنند

دو کیست کسی را

و اگر

باشد

هَذَا كُمْ أَلْفٌ تَخْلِيُونَا أَلْفَيْتِ

از شما هزار تن غلبه کنند و هزار تن را

بِأَذْنِ اللَّهِ ط وَاللَّهُ مَعَ

بفرمان خدای تعالی و خدای تعالی با

الصَّابِرِينَ مَا كَانَ لِنَبِيِّ

غلبه یابندگان نبود و هر چه بفرمایند که باز دارند

أَنْ يَكُونَ لَهُ أَشْرِي

که باشد اول استواران استواران

حَتَّى يَنْخَسِعَ فِي الْأَرْضِ ط

تا آنکه بسیارانرا بکشد زمین

يُرِيدُكَ عَرْضُ الدُّنْيَا وَاللَّهُ

میخواهد شما ملک دنیا و خدای تعالی

يُرِيدُكَ الْآخِرَةُ ط وَاللَّهُ عَزِيزٌ

میخواهد که از شما و خدای تعالی استواران

لَوْلَا كِتَابٌ مِّنَ اللَّهِ سَبَقَ

اگر نبود که پیشه و حلال کرد غنمت از خدای تعالی پیش غلبه

مَلَّكُمُ فِي مَا أَخَذْتُمْ عَذَابٌ

هواینه برسدی شمارا در آنچه بستمند بر شما مژدای

عَظِيمٌ تَكَلَّوْا مِمَّا غَنِمْتُمْ

بزرگوارید پس بخورید از آنچه غنیمت کردید

حَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ أَنْ

حالا پاکیزه و بشترسید از خدای تعالی

اللَّهُ عَقُورٌ رَّحِيمٌ بِيَا أَيُّهَا

خدای تعالی آمرزنده است بخشاینده است ای میخامنه

النَّبِيِّ قُلْتُ فِي آيَاتِكُمْ

پس من گفتم در آیه شما اند

مَتَّ الْأَشْرَاجَ أَنْ يَعْلَمَ اللَّهُ

اگر بداند خدای تعالی

ع

فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِكُمْ خَيْرًا

مِمَّا اخَذَ مِنْكُمْ وَتَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ

غَفُورٌ رَحِيمٌ وَإِنْ يَرَوْا

خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا اللَّهَ مِنْ

قَبْلُ فَأَمَلْتَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ

عَلِيمٌ حَكِيمٌ إِنَّ الدِّينَ

آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا

بکرویند و از خانه های خود جدا شدند و کوشیدند

يَا مَوَالِيَهُمْ وَأَنْفُسَهُمْ فِي سَبِيلِ

مالها خود

و تنهای خود

اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَنَصْرُهُ

خدای تعالی

و انکسایت

بجای داری که میخواهند از او یاری

أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ

ایشانند

که بعضی از ایشان

در تاه بعضی در میان

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يهاجِرُوا

و انکسایت

بگردیده اند

و هجرت نکردند

مَالَكُمْ مَنْ لَا يَتَّقِمُ فَرْشَ

نیست شمارا

از دوستی ایشان غیر از شریعت از جنوی

حَتَّى يهاجِرُوا طَوَاتِ اسْتَنْصَرُوا

تا از گاه که

هجرت کنند

و اگر

یاری خواهند از شما

فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ

در دین

پس بر شماست

یاری دادن

الْأَعْيَالَ قَوْمٌ يَنْتَكُمْ وَيَنْتَهُمْ

مکر در مکر میان شما و میان ایشان

مِمَّنْ شَاكَ وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ

بما می باشد و خدا می تعالی بداند می کشید

بَصِيرَةٍ وَالْزَيْتُ كَثِيرٌ

بیناست و آنکسانند کافرشند

بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضُهُمْ لَا تَفْعَلُوا

بعضی ایشانند و ستان بعضی اند آید تکذیب اند

تَكُنْ فِتْنَةً فِي الْأَرْضِ

باشد و تباهی کند در زمین

وَفَسَادٌ كَبِيرٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا

و تباهی بزرگ و آنکسانند بگروند

وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

و هجرت کردند و بجوشیدند

خدای

وَالَّذِينَ آوَوْا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ

وانگسنانک جای دادند و یاری دادند ایشان

هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ

آن کسب یاران راستی میباشند

مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ وَالَّذِينَ

امریزشی و روزی نیکو وانگسنانک

آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَابِجِرُوا فِجَاهِدًا

بگرویدند پس از آن و هجرت کردند و بگوشیدند

مَعَكُمْ فَأُولَئِكَ مِنْكُمْ

باشما پس ایشانند از شما

وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ

و خویشاوندان از جانب مکر و بیک بعضی از ایشان

أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ

خداوند تعالی حکم

اِنَّ اللّٰهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

که خدای تعالی بهمه چیزها داناست

سُورَةُ التَّوْبَةِ مَائَةٌ وَتِلْكَ آيَاتُهَا

بَرَاءَةٌ مِّنَ اللّٰهِ وَرَسُولِهِ

بیزار از خدای تعالی و از پیغمبر او

اِلَى الذِّنِّ عَاهَدْتُم مِّن

سوی انکساریک باشما عهد کرده بودید پس اثر انکساریک

اَلْمُشْرِكِينَ فَيَسْحَرُوا فِي الْاَرْضِ

اینرا گویات پس گویروید در زمین

اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَّاَعْلَمُوا اَنَّكُمْ

چهار ماه شوال و بدانید که شما

غَيْرُ مُعْجِزِي اللّٰهِ وَاَنَّ اللّٰهَ

نیستید عاجزکنندگان خدای تعالی را و بدانید که انرا خدای تعالی

مَنْزِي الكافِرِينَ وَأَذًا

رسوا کنند

کافر آنست

و کافری و اذ نیست

مَنْ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِلَى النَّاسِ

از

خدای تعالی

و از پیغامبر او

سوی

مردمان

يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ إِنَّ اللَّهَ

در روز

بزرگ

و بزرگترین

و بزرگترین

و بزرگترین

و بزرگترین

بَرَكٍ مِّنْ أَطْشَرَ كَيْتٍ

بزرگ است

از

ایمان گویات

و بزرگ است

وَرَسُولُهُ فَاتَّبِعُوا حَيْثُ

پیغامبر او

بست

و بزرگترین

و بزرگترین

و بزرگترین

لَكُمْ وَأَنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّكُمْ

مردمان و اگر روی بگردانید بست بدانید که شما

غَيْرُ مَعْزِي اللَّهِ وَتَشْرُ الدِّينِ

عاجز کنندگان

خدای تعالی

و مژده ده انکسار آیه

ص

كَفَرُوا بِعَذَابِ الْيَمِّ

الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِّنْ أَطْشَرِكِينَ

ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا شَيْئًا وَلَمْ يَضَاهُوا

عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَاتَمَّوْا إِلَيْهِمْ

عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مَلَّتِهِمْ

إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْمُتَّقِينَ

فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرْمُ

يَسْرُحُونَ فِي سَبْعَةِ رُجُلٍ

فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ

بس بکشید
اینرا گویات لا
هرجا که

وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوا مِنْهُمْ

در یابید ایشانرا
و بکشید ایشانرا

وَلَا خَصْرَ لَهُمْ وَأَقْعَبْ لَهُمْ

و باز دارید ایشانرا
و بنه بیند رای گرفت

كُلِّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا

بهر
را می
بس اگر توبه کنند از لغد

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ

و بیای دارند
نماز را
و بدهند زکوة مال

فَخَلَوْا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ

بس بگذارد
را ایشانرا
که خدای تعالی آمرزگار

رَحِيمٌ وَلَا أَحَدٌ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ

است
و اگر
کسی
از اینرا گویان

اَسْتَبَارَكَ فَاجِرَةً حَتَّى يَسْمَعَ

زینهار خواهد رفت پس زینهار اودا

كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلِغْهُ مَا مَنَّهُ

سخن کلامی تعالی پس رسان تا بجا بگاه او

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ

آن بدانست که کوهی اند که هیچ ندانند

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ

چگونه ایشان باشد عهده ای برای کویات را بیمانی

عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ سُورَةِ الْأَنْبِیَاءِ

نزدیک خدای تعالی و نزدیک پیغامبر و مکر آنکسانند

عَاهِدًا ثُمَّ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

بیمان بسید شما نزدیک مسجد حرام یعنی کعبه

فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا

پس تا برایی داشتند عهده را برایی شما پس برایی دارید شما

لَهُم طَات ^۳ اَللّٰهُ ^۳ يَرْبُّ الْمُنْعَمِ
روای ایشان که خدای تعالی دوست دارد برهین کاران

کَیْفَ قَاتِ یُظَاهِرُوا عَلَیْکُمْ

لا يَرْفُتُوا فِيكُمْ الْأَوَّلَازِمَةَ

بِرِضْوَانِكُمْ يَا أَفْوَاهِهِمْ وَتَنَابِ

قُلُوْهُمْ ط وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُوْهُ

اَشْتَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا

قَلِيلًا فَصَلِّ عَنْ سَبِيلِهِ

اینکه بنویسند از راه او

لَهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

که ایشان بدست انجام می کنند

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ

نکاه ندارند هیچ مؤمن

الْأَوَّلَ لَزِمَةٍ وَأُولَئِكَ هُمْ

خویشاوند و نه عمدا و ایشانند آن

الْمُخْتَلَفُونَ فَاتَّبِعُوا

از حد در کردند کان بس اگر باز کردند

وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ

و برای دارند نماز را و بدینند زکوة مال

فَاخْوَانَكُمْ فِي الدِّينِ وَفَصَّلُ

بس برادر شما شوند در دین و فصل ای که می یکنیم یکایکات

الآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

نشانیها را برای گروهی که بدانند

وَاتَّكَفَوْا إِنَّمَا نَهَمُ مَتَّ
واگر بشکنند بیانها خود از

بَعْدَ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي
پس بیانات بپشت ایشان و عیب کنی در

دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَيْمَةَ الْكَفَرِ
بیکس شما پس کار را بکنید بایمشرون کفر

إِنَّمَا لَا أَيْمَاتَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
که ایشان نیست بیایمات برایشان که ایشان

يَنْتَهَوْنَ ۝ الْاِتِّقَاتِلُونَ لَقَوْمًا
باز ایشانند چرا سعاد را بکنید با گروهی

تَكْتَفُوا إِنَّمَا نَهَمُ وَهَمُّوا
که بشکنند عهدهای خود و او را کردند

بِإِخْرَاجِ الرَّسُولِ وَهُمْ يَدْعُوكُمْ
بر میروند کردن پیغمبر ایشان بخدا میگویند

أَوَّلَ مَرَّةٍ ^ط اتَّخَشَوْهُمْ ^ط فَاللَّهُ

خسیت یا ای ترسید از ایشان بس خدای تعالی

أَحْقَابَ تَخَشُّوهَ إِنْ كُنْتُمْ

سزاوارترست که ترسید از او هستید

مُؤْمِنِينَ قَاتِلُوهُمْ ^ط يَعْلَمُ

کودیکات کار دار کنید ایشان تاریخ رساند ایشان

اللَّهُ بِأَبْصَارِكُمْ وَلَخَزَّهْمُ ^ط وَنَصْرُ

خدای تعالی بدستهای شما و رسوایند ایشان و یاری دهد ایشان

عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُلَاحَ قَوْمٍ

برایشان برآورد دلها کوه

مُؤْمِنِينَ وَيَهَبْ ^ط غَيْظَ

کودیکات و برآورد خشم

قُلُوبِهِمْ ^ط وَيَتُوبَ ^ط اللَّهُ ^ط عَلَيَّ مِنْ بَشَائِطِ

از دلها ایشان و توبه دهد خدای بر عباد خود تعالی

وَاللّٰهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

و خدای تعالی دانای استوار کار است

آیند استیلا بی منافات

أَنْ تَشْرِكُوا وَلَمْ يُخْلِمْ اللَّهُ

که گواشته شود و نای

الذِّينَ جَاهِلُونَ مِنْكُمْ وَلَمْ يَخْلُكُوا

انگسازان بگوشیدند از شما و نکردند

مَنْ دُرُوتِ اللَّهِ وَلَا سُوْلَهُ

از جز خدای تعالی و نه جز بیخایر او

وَلَا اٰمُوْمِيْنَ وَلِجَنَّةٍ ط

و نه گرویدگان دوست یمنان

وَاللّٰهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُوْنَ

و خدای تعالی آگاه است بالحق بی کنید

مَا كَانَتْ لِلْمُشْرِكِيْنَ اَنْ يَّعْبُدُوْا

و نه باشد ممان باز گویانرا که ایاد کنند

مسلم

18
مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاهِدَاتٌ عَلَيَّ

مسجد های خدای تعالی گواهی دهند که بر

أَنْفُسِهِم بِالْكَفْرِ ط أُولَئِكَ سَيُطْرَقُ

نفسها و خود بنا کوریدند ایشانست که ناجیز شده است

أَعْمَالُهُمْ وَفِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ

کردارها و ایشان در آتش ایشان همیشه بمانند

أَمَّا يَعْزُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ هُنَّ

هزاره آبادانکه مسجد های خدای تعالی هر که

أَمَّتْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

بگروید است خدای تعالی و روز قیامت

وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ

و برپای داشت نماز را و داد زکوة را

وَلَمْ تَخْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَىٰ أُولَئِكَ

و نترسیدند مگر از خدای تعالی پس شاید بود که ایشان

أَنْ يَكُونُوا مِنْ الْمُفْتَكِينَ

از راه راست

از

ایکدیله باشند

أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَامَةَ

حاججیات و آیادان کردن

ایب دات

افزکان

الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ أَمَرَ

یکم یل

جوت آنک

حرام

مسجد

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَبَاهِدَ

بازرسیت و بگوئید

و بروز

خدا یی خالی

فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ

برای نیستند

خدا یی تعالی

راه

نزد

عَنْ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

راه نماید

و خدا یی تعالی

خدا یی تعالی

نزد یک

الظَّالِمِينَ الَّذِينَ

انکسایتک

ستمکارانرا

کره

اصف

أَمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا

بیکرویدان و هجرت کردند و بکوشیدند

فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَأْمُرُهُمْ

در راه خدای تعالی یا ماله خود

وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ رَجَبَةٍ

و تنهای خود بر دگر بایکگاه یا بید

عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ

نزدیک خدای تعالی و ایشان باشند ایشان

الْفَائِزُونَ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ

رستگاران مژده دهد خداوند ایشان

بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ وَارْضَوْنَ

بخشش از و خشنودید

وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ

و باغها است که در ایشان است و در آن نعمتی است که پایدار است

خَالِدَتْ فِيهَا أَيْدًا زَاتِ

همیشه باشند در آن همیشه جاوید که خدای تعالی

عِنْدَكَ أَجْرٌ عَظِيمٌ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

بزرگوارانست مژده بزرگ برای بزرگواران ای کسانی که

آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَأَخْوَانَكُمْ

بگویند و نگیرید پدران خود را و برادران

أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكَفَرَ

دوستان اگر دوست گیرند کفر را

عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ

بر ایمان و هر که دوست گیرد ایشان را

مِّنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

از شما پس ایشانند آت ستمگاران

قُلْ إِن كَانَتْ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ

بگو اگر باشند پدران شما و پسران شما و

وَأَخْوَانَكُمْ وَأَزْوَاجَكُمْ وَعَشِيرَتَكُمْ

ویراد ذات شما و جفتات شما و خویشاوندان شما

وَأَمْوَالَكُمْ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةً

و مالهای که کسب کرده اید و بازرگانی

تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينَ

بترسید از ناردان و خائنها

تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ

بسنید بدانرا دوست دارید سوییها از خدای تعالی

وَرَسُولِهِ وَجَهَادٍ فِي سَبِيلِ

و کوشش در راه

فَتَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

و بجایانید تا شاید شما را برساند

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ

بلایستی یاری داد شما را خدای تعالی در جایگاههای

كَثِيرَةٍ وَلَوْ مَحْضٍ إِذَا

بسیار و روژ حیثین دان وادی میان مکه جوت

أَعَجَبْتُمْ كَثْرَتَكُمْ فَلَمْ تُغْنِ

سکفت شما بسیار عجب شما و طایق است

عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ

ال شما چیز عیب و تنگ شد بر شما

الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ

بالمی قنای بودست پس باز کشید

الْأَرْضَ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ

الْأَرْضَ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ

اَمْوُ مِنْتَ وَاَنْزَلَ جُنُودًا

کرویدیکات و نوسنه لشکرهای

مَنْ تَرَفَهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ

که نه بی دیدید ایشانرا و عذاب کرد آنکسانرا که

كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ

کافر شدند و آنست پاداش

الْكَافِرِينَ ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ

تا اگر دیکات پس توبه داد خدای تعالی

مَنْ يَعْلِدْ لَكَ عَلَىٰ مَنِّشَاءِ

از کسی که بر تو آید هر که

وَأَمَّا

نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ

بلیبند پس نزد بک نشنوند بحرم خانه کعبه

يَعْلَمُ عَمَلَهُمْ هَذَا وَانْخَفَتْ

پس ازین سال کعبه شد و اگر بترسید

عِيْلَةٌ فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ

از درویشی پس زود باشد که توانمندی شمارا خدای تعالی

مِنْ فَضْلِهِ اِنْ شَاءَ اِنَّ اللَّهَ

از فضل خود اگر خواهد که خدای تعالی

عَلِيمٌ حَكِيمٌ قَاتِلُوا الذِّنَّ

تجربه کننده استوار کار است کشته کنید یا انکسایتک

سَلَامٌ

اللَّهُ وَرَسُولَهُ وَلَا يَكْفُرُونَ

خدای تعالی و پیغامبر او و کس نمی گویند

بِئْتِ الْحَقِّ مِنَ الذِّنِّ

دین راستی را از کسایت

أَوْثُوا الْكِتَابَ حَيْثُ يُعْطَوْنَ

داده شده اند کتاب مراد جهودات تا بدهند

الْجُزْءَ عَنْ يَدِ لَهُمْ صَاعِدُونَ

بخشید از دست خود ایشان خوار باشند

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عَزِيزٌ

و گفتند جهودات که عزیز پیغامبر

اللَّهُ

قُولَهُمْ يَا فَوَاهِهِمْ يَضَاهُوتَ

بزرگانهای خود دروغ بی گویند گفت خویش را مانند گفته

قُولِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ

یگانه آنکسانیک نگویدند از پیش ایشان

قَاتِلَهُمُ اللَّهُ أَيُّ يَوْمِكُمْ

لعنت کند ایشان را خدای تعالی حکوم دروغ بی گویند کند اینده

اتَّخَذُوا أَمْثَلَهُمْ وَرَهْبَانَهُمْ

بگرفتند دانشمندان خود را و راهبان خود را

أَزْيَا بَامَّتْ رَفِيتَ اللَّهُ وَالْمَسِيحُ

ماریات از خدای تعالی و عیسی

و

الْأَهْوُ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

کرا و بیای از عیبها دریا از آنج اینازی گویند

بِرَبِّكَ وَتَ أَنْ يُّطْفِئُوا نُورَ

میخواهند که بکشند روشنائی

اللَّهُ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيُنَبِّئُ اللَّهُ

خدای تعالی بر زبانهای خود و خواست خدای تعالی المصنف

الْآاتِ يَتِمُّ نُورَهُ وَلَوْ كَرِهَ

مکد که تمام کند روشنائی اگر چه ناخوش باشد

الْكَافِرُونَ بِهِ وَالَّذِينَ

ناله و بدگفتار اوست آنک

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ الْهَدْيَ وَكَشَفَ

براه راه

كَلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ

اگر چه ناخوش باشد تا کروی بیکان

بِأَدْبَارِهَا الذِّنَّتِ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا

همه ای انکسارنگ بکویله اید بکسی سبیل

مَتَّ الْأَخْبَارَ وَالرَّهْبَانِ

از دانشمندان و زاهدان ایشان

لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ

هر اینه میخورند مالهای مردممانرا

بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ

بر شیو ناجیز و بازی دارند از راه

سَبِيلِ اللَّهِ وَالْأَسْرَارِ

خدا ی تعالی

فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَشْرِهِمْ

راه خداي تعالي بس مرده ايشان راه

بِعَذَابِ آيِهِمْ يَوْمَ يَحْمِي عَلَيْهَا

بِعذابي درد نال آن روز کرم کرده شود بران

فِي تَارِجِهِمْ فَتَلَوِي بِهَا

در آتش دوزخ بس داغ کرده شود بيلات

جِيَاهُمْ وَجَنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ

پيشانيهاي ايشان و پهلويهاي ايشان و پشتهاي ايشان

هَذَا مَا لَنْزِمَ لَا نَفْسَكُمْ فَلَوْ

اينست آنچه بخاريد براي نفسمها خود

مَا كُنْزُوتُ

مها ديد

عَشْرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ

خداي تعالی

لوح

در

ماهست

يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

وزمین

آسمانها

بیافرید

ان روز که

مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ

ایشست

حرام

چهار ماه

از آن

الَّتِي فِيهَا الْقِيَمُ فَلَا تَظَاهَرُوا

ستم نکنید

بش

لاست

حساب

فِيهِ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ

با ایمان و بیات

و کارزار کنید

بر نفسها خود

ایشان

أَفْتَنَهُ كَيْدًا

جن

بد

۲۵
اِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ

هوايغه تاخیر نه محرم اتر رقیب در کفد
بِضَلِّهِ الْبَيْتُ كَفَرُوا وَانْخَلَوْا

مکراه شوند بدو انکساینگ بگردیدند حالیه دارند اول
عَمَّا وَنَحَرُ مَوْتُهُ عَمَّا يَبْطِئُ

سالی حرام ی دارند اول سالی تا موافق کنند
عَلَى مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَفِي حِلِّهِ

شمار لیغ حرام کو دست خدای تعالی بس حلالی دارند
مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْتٌ لَهُمْ

لیغ حرام کو دست خدای تعالی آراست شدشت
وَاللَّهُ لَا

وَاللَّهُ لَا
وَاللَّهُ لَا
وَاللَّهُ لَا

الَّذِينَ آمَنُوا مَالَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ

أفلسا ينك يكره لك ايك جيست شما يا بخت گفته شون شما

انفروا في سبيل الله انا قلتم

بيرون روپ در راه خدای تعالی کرات شدت

الي الارض ارضيت

سوي زمين ايتس دل شما

بالحيوة الدنيا من الاخيرة

بزون كالي دنيا از آت جهات

فما متاع عذاب اليمسا

عذاب آوي در دنيا

لهم فقههم عبر

كروهي لا جز

الحياة الدنيا والآخرة
التي هي الدار الآخرة
التي هي الدار الآخرة
التي هي الدار الآخرة
التي هي الدار الآخرة

عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لَا تَنْصُرُهُ

بر همه چیزها تواناست اگر یار نیکنید اول

فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذَا خَرَجَهُ

بس بدستی نصرت کرد خدای تعالی چون بیرون کردند اول

الَّذِينَ كَفَرُوا تَأْتِيهِمْ

انگسایان کافر شدند در

إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ

چون ایشان در غار کوه بودند چون می گفت

لصَاحِبِهِ لَا تُخِزْنِي إِنَّ اللَّهَ

بیخامبر مرا خوار اندر من که خدای تعالی

مَعَنَا فَانْزِلْ إِلَهُ سَيِّدِنَا

یاماست بس بفرستاد خدای تعالی اراحمی از فضل خود

عَلَيْهِ وَآيَاتِهِ بَعَثْنَاهُمْ

بر او و ایتها بفرستادیم ایشانرا

وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا

وَبُكَد سَخَتْ اَنَلَسَا بِيَك كَا فَرْشَلَد

السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ

فَرُودَنَز وَسَخَتْ خَدَايِ تَعَالِي كَهَات

الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

بِرُتُوسَت وَخَدَايِ تَعَالِي اَز جَمَلِد اسْتَرَار كَارِسْت

انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا

بِيَرُوت رُوبِل سَبَكَان بِيَز جَوَانَات وَكَرَات يَعْتِي وَبُكُوشِيد

بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ

بَا لِهَاطِي جُود وَتَهَا جُود رَاه

اللَّهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ

عَمِلَاءِ آت بَهْتَرَسْت مَرَشَالَا أَلُو هَسْتِيل

تَعَامُونَ لَهُوَ كَانَتْ عَرَضًا

بَا لِهَاطِي أَلُو جُودِي تَهْتِي

تَوْنِي

قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَبْعُوْكُمْ

نزدیک و سفری دوریک هوابنه بسو روی کورانی نیک

وَلَا تَبْعَلَتْ عَلَيْهِمُ الشَّعْثَةُ

ولیکت دشوار نمون برایشان دوری راه

وَيَسْخَرُونَ بِاللَّهِ

وزود سوگند خورند خدای تعالی اگر توانستید

لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُ كُوزَ أَنْفُسِهِمْ

هوابنه بیرون آمدیم شما هلاک کنند نفسها خود را خفا

وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

خدای تعالی می داند که ایشان هوابنه دروغ گو باند

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ

عفو کرد خدای تعالی از تو یا محمد چرا دستوری دادی

لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْزَيْنُ

برایشان تا برآید آیه مژگانه انکسایک

صَلُّوا وَتَعَلَّمُوا الْكَانُونِيَّةَ

راست گفتند و بنا نستی دروغ گو یا نه را

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

دستوری نخواهند زد تو انکساینگ بکردند

بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَتَجَاهِدُ

بخدای تعالی و بر روز باز میسپار که بکوشند

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

با اموال خود و تنهای خود و خدای تعالی داناست

بِمُطِيعَتِ أَهْلِ يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ

بر هر چیز کارات هر آینه دستوری خواهند زد انکساینگ

لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ

نهی کردند بخدای تعالی و بر روز

الْآخِرِ وَأَزْثَابَتْ قُلُوبُهُمْ فِي

باز نیست و گمان شدست دلهای ایشان سرایگان

لَيْسَ بِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ وَلَوْ أَرَادُوا

کمان خویش شک می کند و اگر خواستند

الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ

بیرون آمدن هر آینه بساختند در راه او ساختنی و لیکن

كِرَّةَ اللَّهِ أَنْبَعَاثَهُمْ فَنَبْطِئُ

مخواست خدای تعالی بیرون آمدن ایشان برگاه کرد ایشانرا

وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ

و گفتند بشینید بشمتگان زنات

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ

اگر بیرون آمدند در میان شما یقین و در میان شما

الْأَخْبَالَ وَلَوْ ضَعُوهَا خِلَالَكُمْ

و بجا می گذارد میان شما یعنی و بجا می گذارد میان شما

يَبْغُونَكُمْ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَاعُ

بجستند شما را آشوبی و در میان شماست جامه و

لَهُمْ ط وَاللَّهُ عَالِمٌ بِالظَّالِمِينَ

مرايشان و خدايي تعالي داناست بحال ستم کاران

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ

بلرستني بچستند فتنه شور و شوار از پيش از اين

وَقَبِلُوا لَكَ الْأُمُورَ لَا حَتَّىٰ جَاءَ

و بگذاشتند براي تو کارها تا آمد

الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ

راستي و روشن شد فرمان خدايي و ايشان

كَارِهِونَ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ

نخواستند و از ايشان بسي هستند كه مي گويان عجب چندان قيمت

إِنِّي لِي وَلَا تَغْتَبِي ط الْإِنِّي

دستوري به مرا ناياز كردم و مرا در فتنه مي توان بازاي عمل

الْفِتْنَةَ سَقَطُوا ط وَإِنْ جَهَنَّمَ

كه بدرستي دروغ

ايشان در فتنه افتاده اند

طَیِّبَةً بِالْكَافِرَاتِ

در لیونله است ناکویدگان را اگر

تَصِیْبُكَ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ

برسد ترا نیکی بداید ایشانرا

وَإِنْ تَصِیْبُكَ مُصِیْبَةٌ یَقُولُوا

و اگر برسد ترا ناکامی گویند

قَدْ أَخَذْنَا أَمْرَنَا مِنْ قَبْلُ وَتَوَلَّوْا

بلستی بگرفته ایم کار خود را از پیش از آن و روی برگردانند

وَهُمْ فِی حُوتٍ قُلُوبُهُمْ

و ایشان شادان شوند بگوای محمد هرگز برسد مار

إِنَّمَا كُنْتُ لَكُمْ نَذِيرًا

مگر منج حکم کردمست خدای تعالی برای ما اوست

وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

و بر خدای تعالی کوفتوکل کنند کردیدگان

قُلْ هَلْ تَرَى صَوْتَ بِنَا إِلَهٍ

بکری ای محمد ۲ با چشم نمی

اِخْدَى الْحَسَنِ ط وَخَرْتُ

دارید که بکری از دوستی غیبت و ما

تَرَى صَوْتَ بِنَا إِلَهٍ يَصْنَعُكُمْ

چشم دادیم بشما که ساند شما را خدا

بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِ أَوْ بَابِكُمْ

عذابی از نزدیک خود باید شما را

تَرَى صَوّاً اِنَّا مَعَكُمْ مَرَّ صَوّاً

بسی چشم دارید که ما باشما چشم را

قُلْ اَنْفِقُوا طَوْعاً وَكَرْهاً

بگو نفق کنید بخوشی یا بناچار

لَنْ يَتَقَبَّلَ مِنْكُمْ اِنْ كُنْتُمْ

هرگز پذیرفته نشود از شما که هستید

قَوْمًا فَاسِقِينَ وَمَا مَنَعَهُمْ

کروه بیرون شدگان از فرمان و باز نداشتن ایشان را

لَنْ تَقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَاتُهُمْ إِلَّا أَنْهُمْ

که بدتر قتل شود از ایشان صدقه دادن و کرازی ایشان را

كَفَرُوا بِاللَّهِ وَيَرْسُولَهُ

نکرودند بخدا و پیغامبر او

وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا هُمْ

و نه بیاءند نماز کرازدند

كَسَالٍ وَلَا يُفْقُونَ الصَّلَاةَ

کاهلات ببردند و نه تفقه کنند کوه ایشان را

كَارِهُونَ فَلَا تَعْجِبُكَ أَمْوَالُهُمْ

نخواستند بسو شقت پیار دترا مالهای ایشان را

وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ

و فرزندان ایشان که میخواهد خدای تعالی

لِيَعْلَمَ بِهِمُ الْمَقْدَرُ

تا عذاب کند ایشان را بداند روزگار ایشان

الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَأَتَوْهُم بِأَفْئِدَتِهِمْ وَأَقْبَلَهُمْ

این جماعت را و بپسندید ایشان را و بپذیرید ایشان را و بپسندید ایشان را

كَافِرُونَ ۝ وَتَخْلَقُوتُ بِاللَّهِ

تا آفرینید و بسازید و بخوانید و بخوانید و بخوانید

أَنْتُمْ طَائِفَتٌ مِّنْكُمْ وَمَا هُمْ مِّنْكُمْ

این ایشان است هر یک از شما اند و نیستند از شما

وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَّفِرُّونَ

و لیکن ایشان است که فریب می دهند

لَوْ يَدْرُوتُ مَا لَمْ يَأْتُوا فِئْتَانًا

اگر بدانند که می آیند و می آیند

أَوْ مَلَأَتْ لَوْ لَوْ لَوْ لَوْ لَوْ لَوْ

یا جای در رفتن هر یک از روی سوی آن و ایشان

ارتد

بجای

بِمَهْوٍ وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُ

هی شتاینک و از ایشان کسی هست که عیب بداند

فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا

در دادن صدقها پس اگر داده شوند

مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا

از آن خشنود و اگر داده نشوند

مِنْهَا إِذَا هُمْ يَخْطَوْنَ

از آن آنگاه ایشان برخند

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ

و اگر ایشان خشنود شوند آنچه بپادایشان خدای تعالی

وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ

و بیغایر او و گویند بسند ماست خدای تعالی

وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى

از بخشنده خود و بیغایر او که باز می

وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى

وَرَسُولُهُ إِنَّا إِلَى

وینگو

وَيَقُولُونَ هُوَ أَدْبٌ

وَحِبْ كَوْنِيْنَد اوست و كَوْنِيْب
قُلْ اِذْ خَيْرٌ لَّكُمْ يَوْمَئِذٍ

بگو ای محمد سخن شنو بهتر است مر شمارا واستوار دارد

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُهُ وَالْآخِرَةُ لِلْآيَةِ

آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُفَرِّقُونَ

رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

بِغَايِرِ خَدَايَ لَا مَرَاتِبَانِ
عَذَابِ
دِرْدَنَالِ
تَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُضَوِّرَ

سَوَاقِدِي خَوِيدِل. خدای تعالی برایشه تیاخته و آتشه نام
وَاللّٰهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ أَنْ يُرَٰضُوْا

الماء

و خدای تعالی و پادشاه و سزای او تو سزای او

اِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ لَمَّا يَعْلَمُوا

اگر هستند که بیدار گشتن انبی دانند

اِنَّ هُمْ مِنْ شَحَادَةِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ

که همة خلاف کند خدای را و پیغمبر او را

فَاَنْ لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ط

بسی هراته ملازم آتش دوزخ همیشه تاند در آن

ذَلِكَ الْغُزْيِ الْعَظِيمِ تَخَذَ

اینست رسوائی بزرگ بترسند

اَلْمُنَافِقُونَ اَنْ تَنْزَلَ عَلَيْهِمْ

دورویات که فرستاد شود بر ایشان

سُورَةٍ تَنْبِيْهِمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ

سورتی نبیایا که هاند ایشانرا آنچه در دلهای ایشانست

قُلْ اسْتَغْفِرُوا اِنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ

گو افسوس کنید که خدای تعالی روز آرد

مانند

نیل
لاله

مَا تَخَذَرُونَ وَلَيْتَ سَأَلْتَهُمْ

ایچه می ترسید و آنرا پیر سی از ایشان

لَيَقُولَنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ

هر اینه بگویند ایشان که بودیم ماله سخت مبتغییم

وَنَلْعَبُ قُلُوبَ آبِ اللَّهِ وَأَيَاتِهِ

و بازی کردیم بگو ای خدای تعالی و نشانه های او

وَرَسُولُهُ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ

و نه بیغامی را و شما افسوس می گفتید

لَا تَعْتَدُوا قُلُوبَكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ

بیعت عذر نخواهد بدستی کافر شدی شما پس از کردین خود

إِنَّ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِّنْكُمْ

اگر گذاریم از گروهی از شما

نَعَذِّبُ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا

عذاب کنیم گروهی دیگر بدانی سب که بودند

بِحَرَمِ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ

کناه کادات کافران در رویان مردان و در رویان زنان

بَعْضُهُمْ مِّنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ

بعضی از ایشان از بعضی اند بی فرمانند بکارهای

بِالْمُنْكَرِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ

ناشناخته شر و یاری دارند از کارها شناخته

وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَكُمْ نَسُوا اللَّهَ

و باز گیرند دستهای خود در آفر کواشتند امر خدای تعالی را

فَنَسِيَهُمُ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ هُمُ

پس فرگذاشت ایشان که در رویان ایشان

الْفَاسِقُونَ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ

نافرمانان را و وعده داد خدای تعالی مردان منافق

وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارِ نَارُ جَهَنَّمَ

و زنان منافق و ناکردید کافران آتش و دوزخ

خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ²

همیشه بماند ^{در آن} آن روغ بسند ایشانرا

وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ

و لعنت کرد ایشانرا خدا ی تعالی ایشانراست عذاب

مُقِيمٌ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

باید ارمیشد ^{چنانک کردند ای کسانی} چنانک کردند ای کسانی مانند آن

كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآلَتْ

بودند سخت تر از شما یقوة و بیشتر داشتند

أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ فَاسْتَمْتَحُوا

مالها و فرزندان پس بر خورداری

بَخْلَافِهِمْ فَاسْتَمْتَحَهُمْ بَخْلَافِهِمْ

بیمه خود ایشان پس بر خورداری گرفتند

كَمَا اسْتَمْتَحَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ

چنانک بر خورداری انکسانک از پیش گرفتند

بِحُزْنٍ أَفْقَهُمْ وَخَضَعُوا كَالَّذِي

بهره خود در سخت شلید چنانکه انسان

خَاضُوا أَوَّلِيكَ حَيْطُث

در سخت شلاند ایشانکه تاخیر شلست

أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ

کارها ایشان در دنیا و آخرت

وَأَوَّلِيكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

وایشانکه زیانکاران

أَمْ يَأْتِيهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ هُنَّ

آنها آیدست بدانسان خیر انکسانک پیش از آن

قَتَلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ

بودند قوت کرده و عادیات

وَنُوحٍ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ

نوح کرده

وَقَوْمِ لُوطٍ وَصَالِحَاتٍ

و قوت کرده و صالحات

وَقَوْمِ هَارُونَ وَطُفَّالِ

و قوت کرده و طفال

مَلَيْتَ وَأَطُوتَعَكَاتِ أَشْهُرٍ

شهرهایی که قوم شعبیه و شهرهای قوم لوط و پیامبر ایشان

رَسَلَهُمُ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَتْ

پیغامبران ایشان بحجتها روشن پس سوره که

اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا

خدای تعالی سو کند برایشان و لیکن ایشان

أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ وَأَطُوتَعُونَ

بر نفسهای خود ستم میکردند و اگر بندگان از مردان

وَأَطُوتَعُونَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

و اگر بندگان از زنان بعضی ایشان دوستان یکدیگر

بَعْضُ يَأْمُرُونَ وَيُنْهَوْنَ

بعضی فرمان میدهند و باز دارندگی

عَنِ الْمُنْكَرِ لَوَ تَقِيْمُونَ

تا از سباز کارها ناستانختند و بر بانیان دانات

شمار

الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ

ناردا و بدهستند زکوة مال را
وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ

و قمرات بردار باشند خدای تعالی را و بیغایب او را
أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ

ایشانند که زود بپارزد ایشانرا خدای تعالی که خدای تعالی
عَزِيزٌ حَكِيمٌ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ

از محمد استوار کارست و عده داد خدای تعالی مردان کرد
وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

در تات کردید را باغهای که بدون
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ

در زیارت جوینها همیشه باشند
فِيهَا وَمَسَاكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ

درت و غایبهای یا کینه نیکو باشند باغهای
عَزِيزٌ

عَدَّتْ وَرَضَوَاتُ مِّنَ اللَّهِ

حاورانی و خستودی ایشانرا از خدای

اَكْبَرُ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

بزرگست از همه آنست ات رستگاری بزرگ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ

ای پیغمبر کارزار کن با ناکر و بدگمان

وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلَظْ عَلَيْهِمْ

و منافقات و درستی کن بر ایشان

وَمَا وَكَلَهُمْ جَهَنَّمَ وَيْسُ الْمَصْرِينَ

و جای ایشان دروغ و بد جای بازگشت

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا

سوگند می خورند بخدای تعالی که سخنان بلسلفه اند

وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ

و بد رستی گفتند سخت کافری

وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا

و کافر شدند بعد از اسلام آوردن خود و اهنگ کردند

بِهَامِلَيْنَالُوا وَمَانَقَمُوا إِلَّا أَنْ

بدانچه بنایند و کینه و دشمنی مکر که

أَغْنِيَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ

نی نیاز کرد ایشان را خدای تعالی و پیغمبر

فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكْخِفْ

فضل خود پس اگر توبه کنند باشد بهتر

لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَعْذِبْهُمْ

مرا ایشان را و اگر دوی برگردانند عذاب کند ایشان را

اللَّهُ عَذَابُ الْيَمَانِي الدُّنْيَا

خدای تعالی عذاب دنیای در دنیا

وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ

و در آخرت و نباشد مرا ایشان را در زمین

مَنْ وَلِيَ وَلَا نَصِيْبٌ وَمِنْهُمْ

از دوستی و نه یاری دهی و از ایشان

مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا

هر که پیمان بست با خدائی تعالی اگر بدهد ما را

مَنْ فَضَّلَهُ لَنُصَدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ

از فضل خودیالی هر آنکه صدقه دهیم و هر آنکه باشیم

مَنْ الصَّالِحِينَ فَلَمَّا آتَاهُمْ

از بنیکردان پس چون پادایشان را

مَنْ فَضَّلَهُ نَخْلُوْا بِهِ وَتَوَلَّوْا

از فضل خود نخل کردند بداند و روی نکردند بد

وَهُمْ مُّعْرِضُونَ فَأَعْقَبَهُمْ

و ایشان روی گردانیدند پس بگردانیدند

نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ

دروغی در دلها و ایشان تا روز قیامت

يَلْقَوْنَ هُمَا خَلْفُوا اللَّهَ

ببینند موکلان بلاغ خلاف کردند خدای تعالی را

مَا وَعَدَهُ وَهَمَا كَانُوا

آنچه وعده کرده بودندش و بلاغ بودند

يَكْذِبُونَ الْمُرِيغَامُوا

دروغ میگویند آنه میدانند

أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ

که خدای تعالی بداند انهای ایشان

وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ

دراز گفت ایشان و بدیستی که خدای تعالی همه دان

الْغُيُوبِ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ

غیبهاست انکسانک عیب کنند

الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ

از کوهنکاران طوع را

۹۸
فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ

وانكسائک

صدقهاء

در

لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ

مک که و بشن خود بس افسوس کنند

پنا بند

مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ

از ایشان جزای افسوس خدای تعالی از ایشان

وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

دردناک

عزای

و برایشان است

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ

آمرزش خواه برایشان یا آمرزش خواه برایشان

إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ

هفتاد

اگر آمرزش خواهی برایشان

مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ

بار

بش که

یا آمرزش خدای

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ

آن بدانست ایشانرا که کافر شدند بخدای تعالی

وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

و به بیغامبران او و خدای تعالی راه نماید

الْفَاسِقِينَ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ

کروه شاد شدند پس ماندگان

نافرمانان را

بِمَفْعَلِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ

بیغامبران

خلاف کردن

بنشینان خود

اللَّهُ وَلَهُوَ أَنْ يَجَاهِدُوا

خدای تعالی کارزار کنند

که

و بخوار شوند

و بخوار شوند

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ

در راه راه

و نفسها و خود

بمالها خود

اللَّهُ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ

قلنا

سروت نبوت

و گفتند

آقا

قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا

بگو که آتش دوزخ سخت تر است از روی کره اگر ایشان

يَفْقَهُوْا فَلْيَضْحَكُوا قَلِيْلًا

سخن حق در مانند پس گوی بخندند اندک

وَلْيَبْكَوْا كَثِيْرًا جَزَاءً بِمَا

و بگریزند بسیار بابت آنکه است بد آن

كَانُوا يَكْسِبُوْنَ فَإِنْ رَجَعْتَ

بودند کار کرده اند پس اگر باز آرد ترا

اللّٰهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِّنْهُمْ

خدای تعالی سوری گروهی از ایشان

فَأَسْتَأْذِنُوكَ لِخُرُوجٍ فَقُلْنَا

پس در ستوری خواهند از تو برای بیرون آمدن پس بگو

تَخْرُجُوا مَعِيَ أَيْدًا وَلَا تُقَاتِلُوا

بیرون نیایید با من بی سلاح و نبرد

مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ

در خوافقتن من یار دشمنان که شما پسندیدید خائنانه

بِالْفُحُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاتَّعَدُوا

بیشترین / تحسین / یار / تیشیتبیل

مَعَ الْخَالِفِينَ وَلَا تَصِلْ عَلَيَّ

یا پس / مانده کات زبات / و نکات / یکتا

أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ

خداوند / کسی از ایشان / مرد همیشه با قدر / و میست

عَلَيْ قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا

بر او را و مراد عبد الله / ابی سوار است / عامست که ایشان کافر شدند

بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا نُوَا

خداوند تعالی / و به پیغامبر او / و عودند

وَهُمْ فَاسِقُونَ وَلَا تَجِيبُكَ

و شلقتن / اموال / از فرمان برده

أَمْوَالَهُمْ وَأَوْلَادَهُمْ أَمَّا يُبْدُوا

مالهای ایشان و فرزندان ایشان هرآنکه میخواهد

اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهِمْ

خدای تعالی عذاب کند ایشان را بآیات در

الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ

این جهان و میرد نفسها ایشان و ایشان

كَافِرُونَ وَإِذَا أَنْزَلَتْ

مال و بیکان چون فرستاده شد

سُورَةٌ أَنْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَبِأُولِي

سورتی که بگویند خدای تعالی و کار بندگان

مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولَا

یا موافقت پیغمبر و دستوری خواهند داشت خداوندان

الطَّلُولِ مِنْهُمْ وَقَالُوا آذِنَا

مال دفعه ایشان را بگویند

نَكَتَ مَعَ الْقَاعِیْنِ

نستشنگان

بیاییم

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ

بر اندکات

بیاشند

بر اندک

بیستایند

قَطَبَ عَلَی قُلُوبِهِمْ فَهُمْ

بر ایشان

دلها را ایشان

بر

و مهر کرد

لَا يَفْقَهُونَ لَكَ الرَّسُولَ

بیغایم

لکت

بی نفقت

وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا

کوشش کنند

یکروید اند با او باشند

و انکسانک

بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْلِيَّكُمْ

و ایشانند

و نفسها و ایشان

بمالها و ایشان

لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأَوْلِيَّكُمْ هُمْ

برای ایشان است و ایشان

و ایشانند

ایشانند

اَمْضَحُوْتْ اَعَدَّ اللهُ لَهُمْ

رسته کارات ساخته کرد خدای برای ایشان

جَنّاتٍ جَرِيْدٍ مِنْ تَحْتِهَا

باغها می روی از زوئات

الْأَنْهَارِ خَالِدِيْنَ فِيْهَا ذَٰلِكَ

چونگاهها همیشه بمانند درات

الْفَوْزِ الْعَظِيْمِ وَجَاءَ الْمُعَذِّبِ

رسته کاری بزرگ و بامزد عذابناشدگان

مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ

از بیابانات تا در شودی رانده شوند مرانشانرا

وَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ

و پدید آوردیم انسان را دروغ گفتند خدای تعالی را و پیغمبر او را

سَيُصِيبُ الْإِنْسَانَ كَذَبُوا مِنْهُمْ

درد برساند انکساک کارش را از ایشان

عَذَابُ الْيَمِّ لَيْسَ عَلَيَّ

الضَّعْفَاءُ وَلَا عَلَيَّ الْمَرْضَى

وَلَا عَلَيَّ الذَّنْبُ لَا يَجِدُوتُ

مَا يَنْفَقُوتُ حَرْجٌ إِذَا نَصَحُوا

لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَيَّ الْخُسَيْنِ

مَنْ سَبِيلُ وَاللَّهُ غَفُورٌ

رَحِيمٌ وَلَا عَلَيَّ الذَّنْبُ إِذَا

ما اتوا جوت آنانک

مَا آتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ

بیابند بتو ما برنشانی شات کو بی نه بایم

مَا أَحْمَلَكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا

آج بروم بر شما برو برکشند

وَأَعْيَنَهُمْ يَقِضْ مِنَ الدَّعْوِ

و چشمها و ایشان آب می رود از آب چشم

حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ

از اندوه که نه می یابند آج نفقه کنند

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ

بلستی که راه عقوبت بر آنکسانست

يَسْتَارُونَ نَوَاسِثُ وَهُمْ غَنِيَاءُ رَضُوا

که دستوری خواهند از تو و ایشان توانگر اند بیسند

بِكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ

بلانک باشند با بر ماندگات و مهر خوار

اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ قَهْرٌ لَا يُفْهَمُونَ

خدای تعالی بر دلهای ایشان بصرایشان ندارند

۴۴

و هم کردی حق کلام مجید و توان حمید بنور حق

فعال نماید با برین حرف فکر همه امیدوار گشت
بر در کار اضعاف عباد رده منتدرون حمد و کرم رده

نصرت الله المحاطب الحضر العالم منصور الملک منصور الملک

منصور الملک عنوان در این عالم دام عالم حضرت عالم و مدد

عبد الغنی کرم رده نصرت الله المحاطب منصور الملک منصور الملک

در این عمر و جمیع خلفا صالحا تا کافه اهل السلاطین

و دانستند بر دعاء ایمان و سرخ رویی هر روز جمعان یار دارند

و تقی صحیح شرعی تا هیچ کسی بهیچ تا دلی الزام دینار
شرعی ملک خود نسازد و ندرد و در هر ننگد و نه بخار
و نه فروزد بدل ننگد و نه نذر شرعی تجاوز نکند خضم را
صاحب کلام ملک العالم باشد بحکم قوله تعالی
فمن بدل به بعد ما سمعها فامنا انما علی
الذین یبدلون ان الله سمیع علیم
اگر جرمی یاور در قوس شود مولانا معود نور
صندوق قلع رتبه نور را خیر کند تا نویسانده
تمام گرداند الراجح فی نهر المبارک رمضان
عجبت کاتبه برهان و لمعا

49

